

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 40. Imperator iterum excommunicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A.C. 1228. *infra mensem futuri mensis Augusti profici posse creditur. Itaque banc Ducibus sententiam stare, extra mœnia urbis Acriæ ad Festum SS. Simonis & Judæ denunciatum est, additis ad omnes Crucifigatos mandatis; omnia necessaria ad iter Cæsaream versus, die Festum Omnium Sanctorum sequente, suscipiendum pararent. In fine Epistolæ auxilium totius orbis Christiani efflagitant, quam Papa suis literis, vigesima tertia Decembris, anno millesimo ducentesimo vigesimo septimo datis, insertam ad omnes Fideles misit, sicque ruptis cum Saracenis induciis auctoritatem conciliavit.*

§. XL.

Imperator iterum excommunicatur.

to. II. Conc. p. 413. Aff. ap. Rai. 1228. **I**nterea Gregorius Papa censuras censuris in Fridericum Imperatorem adiciebat. Quippe Romam convocatis Episcopis ex Longobardia, Tuscia, Apulia, ex toto Ecclesiæ Patrimonio, aliisque Præsulibus, qui ad ejus Curiam in causis suis privatis venerant, orationem pronunciavit, præmissis illis Jobi verbis: *Job. 31. 35. Quis mihi tribuet Auditorem, ut desiderium meum audiat Omnipotens? Tum, collectis præsentium suffragiis, modoque, quo in Imperatorem ageret, constituto, eum in Cœna Domini, die vigesima tertia Martii, anno millesimo ducente*

Sæcul. XIII.

A.C. 1228.

centesimo vigesimo octavo, iterum anathemate perculit. Quod docent Gregorij literæ ad Apulos Præsules missæ, in quibus dicit: *Cum dolentes cognosceremus, quod Fridericus, Romanorum Imperator, salutem suam negligeret, dum salubre votum, quod Deo obtulerat, addito juramento, exolvere detrectabat, medicinalem Petri gladium in eum exeruimus, in spiritu lenitatis, & excommunicationis sententiam protulimus, cui se ipsum subjecerat, nisi statuto termino in Terræ sanctæ subsidium mare trajiceret. Sed, pro dolor! non solum nulla penitentia contumacem subiit, verum etiam addens peccata peccatis, spretis Ecclesiæ clavibus, divina se præsentate celebrari præcepit. Quare ne videremur blandiri homini contra Deum, proximo præterito Festo Cænæ Dominicæ, in eundem Imperatorem, tum, quod navigationem in Terram sanctam non sit exorsus, nec promissum militum numerum, nec pecuniam miserit, tum quod Archiepiscopum Tarentinum ad Sedem propriam accedere, & populum suum invisere non sit passus. Præterea, quod Templarios, & Hospitalarios bonis mobilibus, & immobilibus, in Regno Sicilia, temere exuerit, quod initam Transactionem inter ipsum, Comitem Celanensem & Rainaldum Averfanum, pro cuius firmitate,*

Sæcul. XIII.
A.C. 1228.

mitate, ad ipsius preces, Ecclesia Romana fidejusserat, servare contemserit, quod Comitem Rogerium Crucesignatum, & Apostolicæ Sedis tutela munitum, ditio- nibus suis privaverit, & filium ejus in captivitate detentum, ad mandatum Apostolicum sæpius repetitum, reddere denegaverit, excommunicationis sententiam solemniter duximus promulgandam.

Excommunicationi adjecimus quoque, & præcepimus, ut loca quælibet, ad quæ Imperator pervenerit, Ecclesiastico subjaceant Interdicto, & quamdiu præ- sens fuerit, nulla divina Officia celebrentur. Officio, Beneficioque privamus omnes, qui coram eo divina ausu temerario celebraverint. Quod si vero Fridericus amplius Officiis divinis se ingesserit, contra eum tanquam contra Hæreticum, & clavium Ecclesiæ contem- torem agemus. Et si Ecclesias, ac viros Ecclesiasticos opprimere, & libertatem Ecclesiasticam conculcare, si excommuni- cationem spernere non desinat, omnes, qui ei juramento Fidelitatis adstricti sunt, imprimis Regni Siciliae Vasallos, ab hoc vinculo absolvemus, cum secun- dum Decretum Urbani Papæ II. subditi fidem, jurato datam, Principi Christiano, Deo, ejusque Sanctis adversanti, & eorum præcepta violanti, servare non te- neant.

neantur. Ego quidem hoc Urbani II. Sæcul. XIII. A.C. 1228.
 Decretum nullibi alias vidi. Tum pro-
 sequitur Gregorius Papa: *Tandem, si
 Imperator finem non faciat diripiendi
 facultates orphanorum, pupillorum, vi-
 duarum, nobilium, aliorumque subdito-
 rum in Regno, quod ad Romanam Eccle-
 siam singulari jure noscitur pertinere,
 merito timeat, ne jure Feudi exua-
 tur (*)*.

§. XLI.

(*) Ad hunc locum Natalis Alexander ad
 Sæc. XIII. pag. 31. dicit: *Quod factum indire-
 ctæ potestatis Ecclesiæ in Temporalia Principum,
 eidem jure Feudi minime subditorum, Asserto-
 ribus nullatenus favet, cum Fridericus secundus
 ob Sicilia Regnum Romanæ Ecclesiæ Benefi-
 ciarius esset, quod Pontifex in sententia adver-
 sus ipsum lata expressit.*

Verumtamen, ut ex sequentibus appare-
 bit, Gregorius Pontifex non solum subditos
 Regni Siciliae, sed quoscunque Friderico Im-
 peratori obstrictos a vinculo Fidei absolvisse
 videtur. Ceterum Historiæ Lectori, omnia ac-
 curate noranti, facile patebit, mentem Sum-
 morum Pontificum, subditos ab obedientia li-
 berantium, non fuisse, Principes excommuni-
 catos in perpetuum jure suo privare, sed us-
 quedum resipiscerent, & a Censuris absolve-
 rentur.